

[Skatteministeren]

Det må jeg klart dementere. Det har faktisk lige fra starten af været hensigten netop af den grund, at vi selvfølgelig ikke ville åbne for en sådan skattetænkning, som ville opstå ved at lave et for stort spænd mellem kapitalafkastskattesatsen og så skattesatsen for akkumulerende investeringsforeninger.

Efter at det så er blevet klart for Socialdemokratiet, har hr. Lykkesoft fundet et andet eksempel. Hr. Lykkesoft nævner konkret muligheden for, at en person låner et stort millionbeløb og derefter danner et finansielt selskab til at spare op i obligationer. Så kunne man altså låne og få en fradragsværdi af renteudgifterne på mellem 52 og 58 pct. og så lægge pengene ind i nogle værdipapirer i sådan et selskab, der kun skulle beskattes med 40 pct.

Den konstruktion er ikke i praksis tænkelig. For det første udhules gevinsten af de omkostninger ved at lave den slags transaktioner, som jeg før var inde på. For det andet kræver modellen, at mindst fem skatteydere uden nært slægtskab finder sammen, for i modsat fald vil de blive beskattet som hovedaktionærer, og så er gevinsterne ved det her i hvert fald væk. Endvidere skal deltagerne være enige om placeringspolitik osv., og aktionærerne skal have en endda overordentlig langsigtet investeringsprofil, idet likvidation af selskabet inden for 3 år udløser normal beskatning.

Se, det er altså meget, meget teoretisk og ikke i praksis tænkeligt, at den slags konstruktioner, som hr. Lykkesoft har stillet op, overhovedet ville blive bragt i anvendelse. Så hverken i bogstav eller ånd er der altså nogen krænkelser af skattereformen ved sænkning af selskabs-skatten fra 50 til 40.

Dernæst må jeg jo sige, at regeringen og aftalpartierne med denne erhvervspakke har lagt hovedvægten på, at det altså er nødvendigt at lave en tilpasning af den danske erhvervsbeskatning til beskatningen i andre industrilande og især i EF-landene, og dette akutte behov for tilpasning overskygger klart de eventuelle ulemper, som en lidt større asymmetri i skattesatserne måtte medføre.

Samtidig har det hele tiden været og er jo også fortsat regeringens hensigt, at der i de kommende år skal ske en parallel tilpasning af forskellige skattesatser nedad. Det er jo i øvrigt også Socialdemokratiets erklærede målsætning, sådan som det er kommet til udtryk i pla-

nen »Gang i 90'erne«. Så der er i og for sig ingen uenighed om, hvilken retning udviklingen skal tage i de kommende år, og på den baggrund burde vi jo nok ikke her stå og tale os fra hinanden, men snarere være enige om, at det altså er vigtigt at få taget dette første skridt i retning af en tilpasning.

Regeringen havde selvfølgelig gerne set en større samlet løsning – det var derfor, regeringen i sin tid lagde den økonomiske plan frem og forhandlede med Socialdemokratiet i 5 måneder – men af grunde, som nu efterhånden er blevet endevendt så mange gange, lykkedes det jo altså ikke at nå til enighed.

Men det fjerner jo ikke det udefra kommende behov for at foretage en tilpasning af erhvervsbeskatningen, og det er altså det, regeringen sammen med de partier, der står bag finanslovaftalen, nu tager hul på. Og det betyder, at dansk erhvervsliv nu kan disponere i tillid til, at to meget vigtige brikker i den økonomiske politik er lagt på plads.

Med finanslovaftalen er udgiftspolitikken bragt på plads, og erhvervslivet ved nu også, under hvilke skattevilkår der kan disponeres, og det giver dansk erhvervsliv alle tiders chance for at udnytte de begyndende bedre konjunkturer, som vi kan ane.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Ministeren angav som et formål med disse love, at vores selskabsskattestruktur skulle tilnærmes en procentsats og en fradragsstruktur, der ligner andre landes. Det er en målsætning, som vi fra SF's side er meget enige i og egentlig troede vi alle sammen var enige i, men det er bare ikke det, der ligger i de forslag, der ligger på bordet.

Da nu ministeren endnu en gang hævder det, vil jeg godt spørge ministeren: I hvilke europæiske lande har man en nedskrivning på varelagere, indekserede afskrivninger og udlandslempe – for nu blot at nævne tre af de mest bizarre af de særlige fradragsregler, vi har her i landet?

Lykkesoft (S):

Jeg husker, at jeg tidligere på dagen i en anden sammenhæng sagde, at skatteministeren var en klog mand. Det vil jeg nok godt justere lidt på. Skatteministeren er en meget vidende